



Zanimanje potencialnih vlagateljev, ki se v teh dneh razgledujejo po Rimskem vrelcu, utrjuje prepričanje, da je ravenska občina z nakupom kotuljskega hotela povlekla pravo potezo. Za marsikoga presenetljiva in nenadna odločitev občine, da usodo hotela po denacionalizacijski in stečajni kalvariji vzame v svoje roke, se torej v prvih obrisih izkazuje za smiselno, čeprav začetna vnema zainteresiranih vlagateljev še zdaleč ni zagotovilo za sklenitev posla.

V občinskem svetu soglasno podprt nakup, s katerim že obrabljene besede o nujnosti turističnega prebujenja pod Uršljo goro nadomešča konkretno dejanje, kljub vsesplošnemu odobravanju ni brez pasti.

Dejstvo, da je občina hotel z zemljišči nepričakovano kupila že na prvi dražbi v stečajnem postopku, s čimer se je resda otresla konkurence, a hkrati odštela višjo ceno, kot bi jo morebiti pozneje, je v širšem kontekstu zdaj obrobno. Toda finančni vidik, vselej občutljiv v ogledalu javnosti, bo ostal zanemarljiv le, če bo tudi končni izkupiček ob prodaji hotela dober. Občina zdaj res razpolaga s škarjami in platnom, s katerima bo poskušala ukrojit sodobno podobo po šivih pokajočega kompleksa, vendar bo morala še posebej paziti na kraj. Nekoliko bo platno (od)rezala sama, s tem ko bo določila pogoje vlagateljem in zastavila dolgoročno razvojno vsebino, vendar bo svoje mere določal tudi trg.

Nesporno je, da **Rimski vrelec** po izjemni tradiciji, naravnih danostih in razvojnih možnostih odstopa od mežiškega, dravograjskega ali črnjanskega hotela, ki klavrno in nespodobno propadajo, vendar je kljub vsemu del iste celote. Umeščen v Mežiško dolino, v kateri si, z izjemo Šentanela, turizem kar ne more ali ne zna utreti prave poti. Črnjanska občina je pri neuspešni dolgotrajni prodaji hotela postala že zgled nedoraslosti teži, ki jo občina lahko nosi (ali prevzame) kot lastnica tovrstne nepremičnine. Turistični razvoj medtem še nadalje hromi pomanjkanje nočitvenih zmogljivosti.

Največja konkurenčna prednost Rimskega vrelca je gotovo v zdravilni mineralni vodi, ki oplaja njegovo vrednost. Po drugi strani so leta zamujenih priložnosti in nekaterih, tudi utopičnih vizij na Ivarčkem jezeru spodnesla vsaj še kakšno možnost, ki bi lahko bila v širšem smislu v prid uspešni prodaji. Odgovornost občine, da vrelec ne presahne, je v kompleksnosti zgodovinske in aktualne slike morda še večja, kot se zdi na prvi pogled.